

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องไปสู่วิถีที่แสนหวานของลูก ดังนั้นจงบวบส้นปัญชีของการให้และรับของโลกว่าของลูกและสะสางปัญชีกรรมของลูก จงกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาปด้วยพลังโยคะ
- คำถาม:** เหตุใดลูกๆ จึงกลายเป็นประชากรแห่งแสงและมีโยคะกับพ่อ
- คำตอบ:** เพราะลูกต้องพาทุกคนข้ามฟากจากช่องแคบของน้ำเกลือของนรกนี้ ลูกนั่งในโยคะเพื่อจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและดินแดนของการหลุดพ้นในชีวิตและให้ไฟส่องทางแก่ทุกคน ลูกเป็นผู้นำทางทางจิตด้วยเช่นกัน ลูกต้องชี้หนทางสู่บ้านที่แสนหวานของลูกแก่ทุกคน ให้ปีกของความรู้และโยคะแก่ทุกคน
- เพลง:** โอ ผู้เป็นที่รัก ได้โปรดมาและพบปะกับฉัน

โอมซานติ มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าเมื่อกลางคืนนั้นได้มีดมดอย่างสมบูรณ์ผู้เป็นที่รักของลูกๆ คู่รักก็มา นั่นคือเจ้าปาวของลูกๆ เจ้าสาวได้มา เหตุใดลูกจึงเรียกว่าเป็นเจ้าสาว เพราะเมื่อดวงวิญญาณอยู่ด้วยกับร่างกายก็เป็นเจ้าสาว เจ้าสาวจดจำเจ้าปาวผู้ปราศจากร่างของพวกเขาคือพ่อพูดว่า: ลูกๆ รู้ว่าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดมาจากอาณาเขตสูงสุดเข้ามาในร่างกายนี้และสอนลูก ท่านบอกสิ่งที่ลึกซึ้งแก่ลูก พ่ออธิบายแล้วว่าลูกๆ ให้คิดว่าตนเองเป็นผู้ที่ปราศจากร่าง นั่นคือดวงวิญญาณ นี่เป็นร่างของฉัน ดวงวิญญาณได้พัฒนาศรัทธาว่าเวลานี้เป็นความมิดอย่างที่สุดนั่นคือเวลานี้ โลกนั้นตมโประธานเวลานี้โลกนี้กำลังจะถูกทำลาย พ่อได้มาเพื่อพาเรากลับไป ด้วยการกลับไปในสภาพที่ปราศจากร่างจะเป็นความเจียบสงัด เมื่อดวงวิญญาณอยู่อย่างปราศจากร่างจะมีความเจียบสงัดในบ้านนั้น ในเวลากลางคืนดวงวิญญาณอยู่ในร่างกายแต่ดวงวิญญาณนั้นเหน็ดเหนื่อยและดังนั้นจึงอยู่อย่างปราศจากร่างไม่มีสำนึกรู้ของร่างกายและนั่นเรียกว่าการนอน ลูกๆ ขณะหนึ่งที่นี้และคิดว่าตนเองนั้นปราศจากร่าง แล้วจึงจะมีความสงบของความเจียบสงัด ลูกจะเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งที่นี้อย่างปราศจากร่าง เมื่อแม่แต่หนึ่งคนออกไปจากบ้านก็มีความเจียบสงัดยิ่ง ดังนั้นเมื่อดวงวิญญาณทั้งหมดเหล่านี้ออกจากไปและร่างกายของทุกคนนั้นลูกทำลายจะเป็นความเจียบสงัดขนาดไหน ผู้คนนับล้านๆ จะตาย นี่คือนบ้านที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ทุกดวงวิญญาณจะกลับบ้าน ลูกรู้ว่าพ่อคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ หากเรียกว่าท่านนั้นจะอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันทุกคนก็จะเป็มหาสมุทรแห่งความรู้และผู้ชำระให้บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามไม่ได้เป็นเช่นนั้น พ่อหนึ่งที่นี้และพูดกับลูกๆ เช่นที่พ่อดวงวิญญาณสูงสุดคือดวงดาวดังนั้นลูกเองก็เป็นดวงดาวเช่นนั้นด้วย เป็นเพียงว่าพ่อไม่ได้เข้าไปสู่การเกิดและการตายในขณะที่ลูกต้องเข้าไปสู่การกลับมาใช้ชาติเกิดและเล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิด ของลูก เช่นที่ลูกคือดวงวิญญาณพ่อก็เป็นดวงวิญญาณด้วย แต่คำยกย่องแต่ละคนนั้นเป็นส่วนตัว ประธานาธิบดีและนายกรัฐมนตรี แต่ละคนมีบทบาทของเขาเองทำนองเดียวกันบทบาทของพ่อก็แตกต่างกันไป พ่อคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้เวลานี้พ่อให้ความรู้แก่ลูกๆ ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะไปยังบ้านของบาบา บาบาได้มาเพื่อพาพวกเรากลับไป บาบาเป็นผู้นำทางและผู้ปลดปล่อยของเราและปลดปล่อยพวกเราจากความทุกข์ ลูกคือกองทัพพันดาบ ลูกรู้ว่าเราอยู่ในการจาริกแสวงบุญ ผู้นำทางของเราคือพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดตัวทำเอง ลูกแสดงหนทางแก่ทุกคนด้วย ดังนั้น ลูกๆ บราห์มินคือผู้นำทางทางจิต พรหมณ์เหล่านั้นเป็นผู้นำทางทางร่าง ลูกต้องถามทุกคนว่าพวกเขาจะไปการจาริกแสวงบุญกับลูกไหม ถามเพื่อนฝูงญาติมิตรของลูก ท่านจะไปในการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้ไหม ยกตัวอย่างเมื่อใครบางคนไปในการจาริกแสวงบุญเขาก็ถามครอบครัวที่ใกล้ชิดทั้งหมดของเขาว่าพวกเขาจะไปการจาริกแสวงบุญกับเขาด้วยไหม ทำนองเดียวกันพ่อถามลูก ลูกจะไปในการจาริกแสวงบุญไหม? เพียงผู้นำทางทางจิตเท่านั้น สามารถสอนการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้แก่ลูก ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่รู้วิธีการสู่บ้านที่แสนหวาน ผู้นำทางทางร่างสามารถจะกลายเป็นทางจิตแต่ผู้นำทางทางจิตไม่สามารถจะกลายเป็นผู้ที่มึร่างกาย พ่อจะไม่บอกให้ลูกไปในการจาริกแสวงบุญทางร่าง ลูกสามารถเป็นผู้นำทางสู่สถานทีนั้นเมื่อลูกได้เห็นสิ่งนั้นมาก่อนแล้วเท่านั้น ไม่ได้มีใครที่เคยเห็นบ้านที่แสนหวานแล้วสามารถพาลูกไปที่นั่น พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งบ้านที่แสนหวาน ปีกของดวงวิญญาณได้หักไปแล้ว ดวงวิญญาณไม่สามารถได้รับปีกจนกว่าพ่อมา ไม่สามารถมีใครปรุ้มพยาบาลปีกเหล่านั้นได้เพียงด้วยโยคะเท่านั้นที่ลูกจะได้รับปีก ทุกคนต้องกลับไปบ้าน บ้างก็กลายเป็นผู้เอาชนะบาปด้วยพลังโยคะและบ้างก็สะสางปัญชีกรรมของพวกเขาด้วยการถูกลงโทษ ปัญชีกรรมทั้งหมดของความทุกข์ได้รับการสะสาง สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย เมื่อลูกอยู่ในละครลูกได้มีมิตของบาปที่ได้ทำไปแล้วและลูกมีประสบการณ์ของการลงโทษในละคร และแล้วก็ออกมา เวลานี้ผู้คนนับไม่ถ้วนกำลังตาย ทั้งหมดกำลังสะสางปัญชีกรรมของพวกเขาด้วยการบวบส้นปัญชีของการให้และรับในโลกว่า เวลานี้ลูกกำลังสะสมปัญชีกรรมสำหรับโลกใหม่ของลูก พ่อพูดว่า: อยู่ในโยคะและบาปของลูกจะได้รับ

การปลดปล่อย และแล้วด้วยการคองกจักรแห่งการสำนึกรู้ในตนเองลูกจะสะสมทรัพย์สมบัติมากมาย ลูกได้รับพลานามัยด้วยโยคะและทรัพย์สมบัติด้วยความรู้ มากเท่าที่ลูกจดจำได้ตามนั้นเองที่ลูกจะได้รับร่างกายที่ปราศจากโรคภัย โลกไม่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ พวกเขาคิดว่าวิษณุเป็นผู้คองกจักรแห่งการสำนึกรู้ในตนเอง พวกเขาได้ให้หอยสังข์ กงจักร คทา และดอกบัวแก่วิษณุ ท่านไม่ต้องเป่าหอยสังข์ ลูกมีหอยสังข์นี้ ลูกเป่าหอยสังข์นั้น ลูกพูดว่า “มานมานะภาพ มาเดยจีบาฟ” เป็นสิ่งที่ย่ายดายอย่างยิ่ง ลูกคือประภาคาร ลูกชี้หนทางแก่ทุกคนสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและแล้วลูกก็จะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิตร ลูกมีโยคะและลูกให้ไฟส่องทางเพื่อพาทุกคนข้ามช่องแคบของน้ำเกลือของนรก ลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและแล้วลูกต้องให้ไฟส่องทางเพื่อจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิตร นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งเฝ้าแต่เคลื่อนไปเหมือนกับตัวไร เราเป็นนักแสดงและเรามีบทบาทของ 84 ชาติเกิดในละครนี้ ไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้ามาและสอนราชาโยคะที่ย่ายดายแก่พวกเรา พระเจ้าต้องมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจร เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกได้พบปะกับท่านในยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจรที่แล้วและลูกจะเฝ้าแต่พบกับท่าน ลูกๆ มากมายจะพบกับท่าน ลูกๆ บางคนตกภายใต้อิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดีและเหตุนี้เองจึงหยุดศึกษาเล่าเรียน ขณะที่กำลังเคลื่อนไปหัวใจของพวกเขาก็ผูกพันกับใครบางคนและความซาบซึ้งของการศึกษาเล่าเรียนก็สูญสิ้น มีความซาบซึ้งที่ดีมากของการศึกษา เมื่ออยู่อย่างถือพรหมจรรย์ผู้คนน้อยน้อยอย่างยิ่งที่จะศึกษาเล่าเรียนหลังจากแต่งงาน บ้างก็สอบผ่านการศึกษานั้นอย่างดีมากในขณะที่ผู้อื่นนั้นใช้เวลา เพราะด้วยการข้องแวะในกิเลสพวกเขาจึงไม่สามารถเข้าถึงได้ ดวงวิญญาณเข้าถึงการศึกษาดวงโลกหรือการศึกษาดวงจิต กติกาของการกลายเป็นนักกฎหมายอยู่ในดวงวิญญาณและดังนั้นดวงวิญญาณนั้นจึงนำเสนอการเหล่านั้นไปกับเขาและแล้วดวงวิญญาณนั้นก็ถือกำเนิดและศึกษาเล่าเรียนเพื่อกลายเป็นนักกฎหมายอีกครั้งหนึ่ง ลูกไม่จำเป็นต้องศึกษาเล่าเรียนเพื่อกลายเป็นวิศวกรหรือนักกฎหมายที่นั่น สติปัญญาของลูกอยู่อย่างสโตประธานที่นั่นโดยอัตโนมัติ ลูกรู้ว่าเช่นที่ลูกสร้างพระราชวังในวงจรก่อนหน้านั้นดังนั้นลูกจะเริ่มต้นสร้างพระราชวังอีกครั้งในวิถีเดียวกัน ละครจะทำให้ลูกทำสิ่งเดียวกันอีกครั้งที่ลูกเคยทำในวงจรที่แล้ว ลูกจะไม่ต้องทำความเพียรพยายาม อย่างไรก็ตามลูกจะต้องเรียนภาษาที่นั่นลูกจะไปโรงเรียนในวิมาน(เครื่องบินเล็กๆ) บ้านที่นั่นใหญ่โตมาก บ้านหนึ่งนั้นก็จะใหญ่โตเท่ากับพื้นที่ของทั้งอาบูแล้วก็มีพระราชวังอื่นในขนาดใกล้เคียงกันที่ถนนอาบู (มีระยะห่างจากกันมากเท่านั้น) มีผืนดินมากมายที่นั่น แม้กระทั่งปวงประชาจะมีที่ดินมากมาย พวกเขาก็จะมีพระราชวังใหญ่ด้วย มองดูว่ามีผู้คนมากเพียงไรในบอมเบย์ในเวลานี้บอมเบย์จะไม่หลงเหลืออยู่ จะไม่มีการาจี ทุกคนจะอยู่ริมฝั่งแม่น้ำที่มีน้ำจืด แม่น้ำทั้งหมดจะไหลภายใต้การควบคุม จะไม่มีแม่น้ำใดที่จะแม่น้ำแตกถ้าจะท่วม วัตถุธาตุทั้งหมดจะอยู่ในคำสั่ง ลูกกำลังเอาชนะวัตถุธาตุ ลูกปกครองแม้กระทั่งวัตถุธาตุทั้งห้า สิ่งเหล่านั้นจะไม่มีวันสร้างความทุกข์ชราภัย ดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธาของพ่อ พ่อพูดว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเอาชนะสิ่งนั้นไม่เช่นนั้นลูกจะไม่ได้รับมรดก หากลูกล้มเหลวในเวลานี้ลูกจะสอบตกทุกวงจรและแล้วลูกจะไม่ได้รับโอกาสอีก เมื่อนักเรียนสอบตกในการศึกษาดวงโลกเขาก็ศึกษาอีกครั้งหนึ่ง ลูกจะไม่ได้รับโอกาสนั้นที่นี้ นี่เป็นโอกาสของทุกวงจร การได้มาซึ่งการบรรลุผลนั้นสูงมากลูกต้องอธิบาย ซานยาสชีพูดว่า เป็นไปไม่ได้ที่ทั้งสองจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาไม่เคยเป็นไปได้ เหตุใดจึงจะเป็นไปไม่ได้สำหรับซานยาสชีเพราะของพวกเขาเป็นหัตถะโยคะ พวกเขาทั้งบ้านและครอบครัวของพวกเขาแล้วจากไป และแล้วสังคราจารย์เดียวกันจะมา บารัตเริ่มต้นที่จะอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และดังนั้นซานยาสชีจึงมาและคำจูน พวกเขาได้รับผลของงานรับใช้ของสังคราจารย์ ที่พวกเขาได้กลายเป็นบุตรของแม่กระทั่งรัฐบาล ความเคารพต่อลูกๆ นั้นยิ่งใหญ่ที่สุดไม่มีใครอื่นสามารถมีรายได้ที่ลูกมี แม้กระทั่งด้วยการให้หนึ่งไฟซาผู้ที่ยากจนก็ได้รับพระราชวัง ลูกได้นิคมของผลในทันทีด้วยเทพนิมิต ผู้ประทานเทพนิมิตมาและสอนลูกไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะรู้ถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกได้อย่างไร เหตุนี้เองจึงมีการให้นิคมแก่ผู้เป็นแม่ มีรายได้ทำทาปาเซียอย่างมากมายแต่เธอไม่สามารถกลายเป็นนายของดินแดนสุชาวดีได้ พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้ประทานนิมิต ด้วยการได้รับดริสตีที่สูงส่งหนึ่งวินาที ลูกไปและร่ำรำในดินแดนสุชาวดี ไม่มีเรื่องทาปาเซีย ฯลฯ ในสิ่งนี้ ผู้คนในหนทางบคตีได้นิคมหลังจากทำบคตีที่จริงจังอย่างมากมาย พ่อถือกุญแจสู่เทพนิมิตในมือของพ่อ พ่อไม่ได้ให้แก่ใคร ในหนทางบคตีพ่อประทานนิมิตขณะที่นั่งอยู่ที่นั่น(ในบ้าน) ในขณะที่พ่อทำให้ลูกๆ กลายเป็นนายของโลก มีผู้คนหลายต่อหลายประเภทในโลก บ้างก็ข้องแวะในทรัพย์สมบัติ บ้างก็ข้องแวะในวิทยาศาสตร์และผู้อื่นก็ข้องแวะในบางสิ่งอื่น อย่างไรก็ตามนอกเหนือจากลูกแล้วทั้งหมดนั้นไม่มีค่าแม้เพียงหนึ่งสตางค์ ทรัพย์สมบัติของทุกคนจะกลายเป็นผงธุลี ทุกคนจะถูกเปลี่ยนเป็นเถาเถา ทรัพย์สมบัติของบางคนจะถูกฝังอยู่ใต้ดิน ขโมยมากมายก็จะรุดปล้นไปด้วยเช่นกัน แต่ละคนและทุกคนนั้นก็รักผู้ที่เป็นเช่นเดียวกันกับตัวเขาเอง ทันทีที่พวกเขาได้เห็นผู้อื่น พวกเขาก็กลายเป็นผู้ที่มีอารมณ์ร้อน แต่แต่ละวันที่ผ่านไปลูกจะได้เห็นว่าผู้คนมากมายอย่างยิ่งจะเฝ้าแต่ถูกฆ่าอย่างไร ผู้คนนั้นต้องการให้ทุกคนกลับไปสู่สถานที่เกิด(ประเทศของเขาเอง) และดังนั้นพวกเขาจึงได้ส่งบุคคลเหล่านั้นออกไปจากประเทศของพวกเขา ลูกๆ ประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกด้วยการจดจำพ่อ ลูกรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง เวลานั้นลูกได้จบสิ้นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของลูกแล้ว มีดวงวิญญาณหลายล้าน บา

บาจะไม่บอกเรื่องราวชีวิตของแต่ละคนแก่ลูก ท่านจะบอกลูกถึงเรื่องราวของบุคคลหลักเท่านั้น ลูกคือคนหลัก วัดของลูกได้เคยถูกสร้างขึ้น จะมีลูกๆ มากมายของจากัดอัมบา และจาจัดบิดา มีอนุสรณ์ของดินแดนสีขาวดีด้วย วัดที่มีชีวิตของพวกเขาอยู่ในยุคทอง ไม่ใช่นักแสดงทั้งหมดของสวรรค์จะสามารถรวมอยู่ในวัดที่ไม่มีชีวิตได้ วัดนั้นเป็นเพียงอนุสรณ์ในรูปแบบจำลอง วัดของลักษมีและนารายณ์นั้นเล็กมากในยุคทอง วัดที่มีชีวิตนั้นก็ใหญ่โตอย่างยิ่ง จะมีสวนและสวนสาธารณะมากมาย สวนโมกุลนั้นไม่มีสิ่งใดเลยเมื่อเทียบกับสวนเหล่านั้น ผลไม้ ฯลฯ ที่นั่นจะดีมาก อย่าได้ถามเลย มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน เมื่อต้นไม้เติบโตขึ้นก็จะเริ่มต้นตายหลังจากออกผล แล้วจะมีคำกล่าวที่ว่าต้นไม้ได้ผุพังลงทุกสิ่งของสถานที่นั้นต้องจบสิ้น มะม่วงที่นั่นจะขึ้นหนึ่ง เวลานี้เรากำลังก่อตั้งอาณาจักรของเราด้วยการทำตามศรัทธา ดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธาที่ต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วย ไม่มีสิ่งใดยากลำบากเกี่ยวกับสิ่งนี้ ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ในหนึ่งชาติเกิดลูกจะปกครองอาณาจักรในสวรรค์ถึง 21 ชาติเกิด ใครจะเป็นเช่นนั้นที่พวกเขาจะไม่กลับมาบริสุทธิ์และทำตามศรัทธา ลูกรู้ว่าบาไรต์เคยเป็นดินแดนแห่งสัจจะ เคยเป็นอาณาจักรที่แท้จริงที่นั่น เวลานี้เป็นดินแดนของความหลอกลวง ผู้คนเฝ้าแต่พูดเท็จเกี่ยวกับทุกสิ่ง พวกเขาพูดว่าผู้หนึ่งผู้ใดหลอมรวมไปในแสงหรือได้จากไปสู่ดินแดนนิพพาน เวลานี้ลูกรู้ว่าดินแดนนิพพานคือสถานที่ที่อยู่อาศัย ลูกบอกทุกสิ่งอย่างถูกต้องแม่นยำ พ่อเรียกว่าผู้เป็นสัจจะ ท่านก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ ผู้ทำปัดตีจดจำพระเจ้ามาชาติแล้วชาติเล่าแต่พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า ผู้เป็นที่รักนั้นในเวลานี้ได้ให้โชคของอาณาจักรของลูกแก่ลูกและซ่อนเร้นตนเองจากไป เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่าเพียงท่านเท่านั้นที่รู้ถึงวิธีการและหนทางของท่านดังนั้นอย่างแน่นอนที่ไม่มีใครอื่นรู้ถึงสิ่งเหล่านั้น โอ้ พระเจ้าเพียงท่านเท่านั้นที่รู้ถึงวิธีการและหนทางของท่านไม่มีใครอื่นสามารถรู้ถึงสิ่งเหล่านั้นได้ อะไรเกิดขึ้นด้วยศรัทธา ลูกได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ เวลานี้พ่อกำลังให้ศรัทธาแก่ลูกๆ คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ครุจะสัญญาใหม่ว่าเขาจะทำให้นักเรียนนั่งอยู่บนที่นั่งของนักกฎหมาย นักเรียนเองนั้นศึกษาเล่าเรียน และนั่งอยู่บนที่นั่งของนักกฎหมาย พ่อพูดว่า: มากเท่าที่ลูกจดจำพ่อตามนั้นเองที่ลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากบาปทั้งหมดของลูกด้วยโยคะ ด้วยการจดจำพ่อราวกับว่าลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังมาหาพ่อ ลูกต้องเก็บชาร์ตของลูกด้วย ชาร์ตของบางคนนั้นก็จะเป็นครึ่งชั่วโง่และผู้อื่นนั้นก็จะเป็ชาร์ตของเศษหนึ่งส่วนสี่ชั่วโง่ บางทีก็ไม่มีชาร์ตของแม้กระทั่ง 5 นาที บางทีมีชาร์ตที่ดีมาก ลูกจะได้มีมิตรของสิ่งนี้ ที่โรงเรียน ครู และนักเรียนเองนั้นก็จะเข้าใจว่าพวกเขาจะได้รับคะแนนมากเพียงใด ไม่สามารถทำให้ลูกนั่งตามลำดับกันไปที่นี่ และแล้วลูกจะอยู่อย่างหดหู่หัวใจ เหตุนี้เองจึงไม่สามารถสร้างลูกประคำในเวลานี้ มายาทำให้แม้กระทั่งผู้ที่ดีขึ้นขึ้นลง หากลูกไม่ทำตามศรัทธา มายาจะชกลูก สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม เวลานี้เราทั้งหมดกำลังจะไปสู่อณาเขตสูงสุด 84 ชาติเกิดของเราได้จบสิ้นแล้ว บาบามาเพื่อพาเรากลับไป ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อ ลูกเองต้องให้มนตรานี้แก่ผู้อื่นด้วย ลูกไม่ต้องพราวดมนตราใดๆ กรุณาให้มนตราประเภทต่างๆ มากมาย พ่อพูดว่า: จดจำผู้เป็นที่รักของลูก ผู้เป็นที่รักได้มาหาผู้รักดวงวิญญาณของทั้งโลกคือผู้รักผู้ที่จดจำท่าน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้มีวันหยุดศึกษาเล่าเรียนเนื่องจากการตกภายใต้อิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับผู้มีร่างกาย
2. วิธีการที่จะได้รับการปลดปล่อยจากบาปคือการมีการจดจำระลึกถึง ดังนั้นอย่างแน่นอนให้เก็บชาร์ตของการจดจำระลึกถึง ทำสัญญากับตนเองว่าลูกจะอยู่ในการจดจำระลึกถึง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงและอยู่อย่างมั่นคงและสม่ำเสมอโดยการทำให้พ่อเป็นของลูกในทุกความสัมพันธ์ เพื่อที่จะกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง ทำให้พ่อเป็นของลูกในทุกความสัมพันธ์ สติปัญญาของลูกไม่ผูกพันอยู่กับใครในความสัมพันธ์ที่เป็นร่างกายใดๆ ถ้ามีความผูกพันยึดมั่นกับใครก็ตาม สติปัญญาของลูกก็จะเร่ร่อน ลูกจะนั่งลงในการจดจำระลึกถึงพ่อ และการจดจำระลึกถึงของลูกจะไปหาผู้ที่ลูกผูกพัน บางคนก็ผูกพันกับเงิน บางคนก็กับเพชรพลอยของเขา บางคนกับความสัมพันธ์ของเขา ที่ใดก็ตามที่ลูกผูกพันยึดมั่น สติปัญญาของลูกก็จะไปที่นั่น เมื่อสติปัญญาของลูกถูกดึงครั้ง

แล้วครั้งเล่า ลูกไม่สามารถอยู่อย่างมั่นคงและสม่ำเสมอได้
คติพจน์: ทำให้ธรรมชาติเป็นผู้รับใช้ของลูก(daasi)และความทุกข์ (udaasi) จะวิ่งหนีไปไกล

*** โอม ชานติ ***